

KREDITTILSYNET
29. september 2005

HØRINGSNOTAT
FORSKRIFTER TIL LOV 10. JUNI 2005 OM FORSIKRINGSFORMIDLING
§ 4-4, § 5-4, § 7-1, § 7-7, § 9-1 og § 10-2.

INNHOLDSFORTEGNELSE

	Side
1. Innledning	3
2. Forsikring	3
3. Informasjonsplikt til kunden	4
4. Forsikringselskapets register over forsikringsagentforetak	6
5. Klageordning	7
6. Overgangsregler	9
7. Merknader til forskriftens enkelte bestemmelser	10

1. Innledning

Lov om forsikringsformidling som gjennomfører Europaparlamentets- og rådsdirektiv 2002/92/EF om forsikringsmegling ble vedtatt 10. juni 2005.

Før lovvedtaket settes i kraft er det etter departementets vurdering nødvendig å fastsette enkelte forskrifter med hjemmel i de nye lovbestemmelsene. Dette gjelder:

- ansvarsforsikringens størrelse, jf. § 4-4
- forsikringsformidlerens informasjonsplikt til kunden, jf. §§ 5-4 og 7-7
- føring av registre, jf. § 7-1
- klageordning, jf. § 9-1
- overgangsregler, jf. § 10-2

2. Forsikring

2.1 Ansvarsforsikringens størrelse

Minstekrav til beløpmessig omfang av forsikringsdekning som angitt i lov om forsikringsformidling § 4-2 første og annet ledd settes i forskrift fastsatt av departementet, jf. lovens § 4-4.

Kredittilsynet foreslår at ansvarsforsikringen per skadetilfelle skal være på et beløp som tilsvarer minst 1 million euro. Dette er i samsvar med kravet i direktiv om forsikringsmegling artikkel 4 nr. 3 om at forsikrings- og gjenforsikringsmeglere skal ha en ansvarsforsikring mot erstatningsansvar på et beløp som tilsvarer minst 1 million euro per skadetilfelle. For små og mellomstore forsikringsformidlingsforetak foreslås det at ansvarsforsikringen for alle skader i løpet av et år skal være på et beløp som tilsvarer minst 1,5 millioner euro, jf. direktivets krav om at forsikrings- og gjenforsikringsmeglere skal ha en ansvarsforsikring mot erstatningsansvar på totalt 1,5 million euro for alle skader i løpet av et år. Forskrift om forsikringsmegling stiller beløpskrav som avhenger av antall ansatte som megler forsikringer i foretaket. Bakgrunnen for dette er at risikoen for skadevoldende handlinger antas å øke med størrelsen på virksomheten. Lovens § 4-4 åpner for at forskriften kan fastsette ulike minimumsbeløp for små og store forsikringsmeglingsforetak. Kredittilsynet foreslår at forsikringsformidlingsforetak som har mer enn 10 forsikringsformidlere skal ha ansvarsforsikring på et beløp som tilsvarer minst 3 millioner euro for alle anmeldte skader i løpet av et år. Det foreslås at beløpskravene angis i euro, jf. også lov om forsikringsformidling § 1-1 tredje ledd nr. 6.

Fjerde ledd åpner for at Kredittilsynet i enkelttilfeller kan bestemme at ansvarsforsikringen skal være høyere enn det som kreves etter første til tredje ledd. Bestemmelsen er en videreføring av forskrift om forsikringsmegling § 20 tredje ledd som gir Kredittilsynet hjemmel til å kreve høyere sikkerhetsstillelse i enkelttilfeller. Krav om høyere ansvarsforsikring kan for eksempel være aktuelt for foretak med høy forvaltningskapital i forhold til antall formidlere, eller hvor forsikringsformidlerforetaket formidler storrisiko, dvs. forsikring som nevnt i lov om forsikringsformidling § 5-3 annet ledd.

Det følger av artikkel 4 nr. 7 at beløpene nevnt i nr. 3 skal revideres regelmessig slik at endringer i den europeiske konsumprisindeksen som offentliggjøres av Eurostat, kan tas med i

betraktningen. Den første revisjonen skal finne sted fem år etter direktivets ikrafttredelse, og de påfølgende revisjonene fem år etter forrige revisjonsdato. Beløpene skal justeres automatisk ved at grunnbeløpet i euro økes med den prosentvise endringen i konsumprisindeksen som har funnet sted mellom datoen for direktivets ikrafttredelse og første revisjon, eller mellom datoen for siste revisjon og den nye revisjonen, og skal avrundes oppover til nærmeste euro.

2.2 Forsikring som dekker underslag av klientmidler

Det foreslås at underslagsforsikringen skal dekke minst 75 prosent av det gjennomsnittlige innestående på klientkonto i løpet av siste år. Kredittilsynet antar at dekningsomfanget bør være av denne størrelsesorden for å gi oppdragsgiver et forsvarlig vern. Særlig er dette viktig etter at det i lov om forsikringsformidling verken foreslås krav om suffisiens og likviditet, eller videreføring av gjeldende krav om solvens for forsikringsmeglingsforetak. På bakgrunn av at innestående på klientkonto varierer en del i løpet av året antar Kredittilsynet at underslagsforsikringen bør dekke et gjennomsnitt av innestående på klientkonto i løpet av siste år fremfor å dekke innestående på klientkonto ved utløpet av siste kvartal.

Forsikringen som skal dekke underslag skal gjelde til fordel for foretakets oppdragsgivere/kunder. Lov om forsikringsavtaler § 7-5 inneholder regler om avtalt medforsikrets stilling som vil utfylle forskriftens regler.

3. Informasjonsplikt til kunden

3.1 Informasjon fra forsikringsformidleren

I henhold til lov om forsikringsformidling § 5-4 skal en forsikringsmegler, i forbindelse med inngåelse av en forsikringsavtale og ved endring eller fornyelse av avtalen, minst gi kunden informasjon som fastsatt i forskrift av departementet. Bestemmelsen gjelder tilsvarende for forsikringsagentvirksomhet.

Utkast til forskrift § 3-1 skal gjennomføre direktiv om forsikringsmegling artikkel 12. Bestemmelsens første ledd regulerer hvilken informasjon forsikringsformidleren skal gi kunden, mens andre til fjerde ledd angir forpliktelser forsikringsformidleren har overfor kunden. Selv om det ikke er vanlig i norsk rett og innta pliktbestemmelser i en bestemmelse om informasjon, har Kredittilsynet likevel valgt denne løsningen da den harmonerer med direktivets oppbygging.

Etter nr. 1 og 2 skal forsikringsformidleren identifisere forsikringsformidlingsforetaket overfor kunden, herunder opplyse i hvilket register foretaket er registrert og hvordan kunden kan finne frem til dette registeret. Registreringen er et bevis på at forsikringsformidlingsforetaket, de ansatte forsikringsformidlerne og den eller de ansvarlige for forsikringsformidlingsvirksomheten innehar den nødvendige kunnskap og kompetanse om de forsikringsprodukter som formidles, og at kravene til egnethet for øvrig er oppfylt.

I henhold til nr. 4 skal forsikringsformidleren opplyse om størrelsen på provisjon eller godtgjørelse foretaket mottar fra forsikringssselskapet, eller den provisjonen eller vederlaget som eventuelt kreves fra oppdragsgiver. Direktiv om forsikringsmegling har ikke krav om at det skal opplyses om dette. Bestemmelsen er en videreføring av forskrift om forsikringsmegling

§ 24 nr. 1 og 3.

Direktiv om forsikringsmegling setter ingen begrensninger i forhold til eierandeler et forsikringsselskap kan ha i et forsikringsmeglingsforetak og motsatt. Det er imidlertid krav om at forsikringsformidleren opplyser kunden om eventuelle gjensidige eierinteresser for således å gi kunden mulighet til å ta disse forholdene i betraktning i vurderingen av om en bestemt forsikringsavtale skal inngås med den konkrete forsikringsformidleren. Disse kravene til informasjon kommer til uttrykk i nr. 5 og 6.

Alle skadeforsikringsselskaper som tegner brannforsikring på ting i Norge, skal etter lov 16. juni 1989 nr. 70 om naturskadeforsikring være medlem i Naturskadepoolen. Dette gjelder også for utenlandske forsikringsselskaper. Plikten gjelder også dersom selskapet ikke er et selskap med hovedsete innenfor EØS og selskapet heller ikke driver virksomheten i Norge i henhold til lov om forsikringsvirksomhet § 2-4 og kapittel 12. En forsikringstaker som inngår avtale om brannskadeforsikring med et forsikringsselskap som likevel ikke er medlem av Naturskadepoolen, skal betale en avgift til poolen, jf. § 4a. I disse tilfellene plikter formidleren å informere oppdragsgiver om denne avgiften, jf. nr. 7.

Etter nr. 8 skal forsikringsformidlervirksomheten opplyse om det finnes utenrettslige klageordninger. Klage på forsikrings- og gjenforsikringsmeglere behandles av Klagenemnda for forsikrings- og gjenforsikringsmeglingsvirksomhet, jf. denne forskriftens kapittel 5. For så vidt gjelder klage på forsikringsagenter, antas det at disse er dekket av ordningen med Forsikringsklagekontoret og Forsikringsskadenemnda. Det vises til Finansdepartementets uttalelse i Ot. prp. nr. 55 (2004-2005) om lov om forsikringsformidling side 32.

Bestemmelsens annet ledd gjengir artikkel 12 nr. 2 i direktiv om forsikringsmegling. Her fremgår det at når forsikringsmegleren informerer kunden om at den gir råd på grunnlag av en objektiv analyse, er den forpliktet til å gi disse rådene på grunnlag av en analyse av et så stort antall forsikringsavtaler som er tilgjengelig på markedet, at den er i stand til å gi en anbefaling, i samsvar med faglige kriterier, av hvilken forsikringsavtale som ville passe kundens behov. Det vises også til fortalen hvor det uttales at dersom megleren erklærer at den gir råd om produkter fra et bredt utvalg av forsikringsforetak, bør den gjennomføre en upartisk og tilstrekkelig bred analyse av produktene som finnes på markedet.

Tredje ledd gjennomfører direktiv om forsikringsmegling artikkel 12 nr. 1 annet ledd alternativ iii. I bestemmelsen foreslås at en forsikringsformidler skal opplyse om at han ikke gir råd basert på en objektiv analyse, men i praksis bruker ett eller flere forsikringsselskap uten at han er avtalemessig forpliktet til å benytte disse. Opplysningsplikten i slike tilfeller sikrer at kunden treffer sitt valg om forsikringsløsning på et velinformert grunnlag.

Bestemmelsen fjerde ledd skal gjengi direktiv om forsikringsmegling artikkel 12 nr. 3. Femte ledd er en videreføring av forsikringsmeglingsforskriften § 23 annet ledd.

Sjette ledd skal gjennomføre artikkel 12 nr. 4. Det vises til fortalen til direktiv om forsikringsmegling hvor det fremgår at behovet for en omfattende opplysningsplikt er mindre dersom kunden ønsker forsikringsdekning av kommersielle og industrielle risikoer.

4. Forsikringsselskapets register over forsikringsagentforetak

Det følger av lov om forsikringsformidling § 7-1 at forsikringsselskapet skal registrere forsikringsagentforetak som det inngår avtale om forsikringsformidling med. I bestemmelsens fjerde ledd er departementet gitt fullmakt til å fastsette nærmere regler om føring av registre.

4.1 Anvendelsesområde

Det følger av forskriften § 1-1 annet ledd at bestemmelsene i forskriften kapittel 4 gjelder norske forsikringsselskap. Plikten til å føre registre gjelder således norske forsikringsselskap. Norske filialer av utenlandske forsikringsselskap har ikke slik plikt. Registreringsplikten omfatter forsikringsagentforetak og eventuelle underagenter, som har hovedkontor i Norge, jf. fortalen til direktiv om forsikringsmegling pkt. 14. Norske forsikringsagentforetak som formidler forsikringsprodukter for utenlandske forsikringsselskap skal registreres av Kredittilsynet. Dette gjelder ikke dersom agentforetaket allerede er registrert i forsikringsselskapets hjemland etter de regler om registrering som er fastsatt der, jf. lov om forsikringsformidling § 7-10.

4.2 Krav til registrene

Direktiv om forsikringsmegling krever at det opprettes et enkeltstående informasjonssted som gir hurtig og enkel tilgang til opplysninger fra de forskjellige registrene. Informasjonsstedet skal opprettes elektronisk og holdes løpende oppdatert, jf. artikkel 3 nr. 2 annet ledd første punktum.

Kredittilsynet foreslår at forsikringsselskapene oppretter lokale agentregistre som legges ut på de respektive forsikringsselskapers hjemmesider. Kredittilsynet antar at direktivets krav om felles informasjonssted ivaretas ved at det på Kredittilsynets hjemmeside opprettes et informasjonssted med lenker til forsikringsselskapenes registre. Fra dette informasjonsstedet vil brukeren også finne lenke til Kredittilsynets register over forsikrings- og gjenforsikringsmeglingsforetak samt Kredittilsynets register over forsikringsagentforetak som formidler forsikringer for utenlandske forsikringsselskap. Informasjonsstedet vil også ha lenker til registre opprettet i andre EØS stater.

Kredittilsynet antar at de fleste brukere av registrene vil ha forhåndskunnskap om hvilke(t) forsikringsselskap agenten opplyser å representere og at vedkommende derfor greit bør finne frem til de rette registrene.

Direktivets krav om et felles elektronisk informasjonssted som holdes løpende oppdatert, kommer til uttrykk i § 4-1 første ledd og i § 4-1 annet ledd første punktum.

4.3 Opplysninger som skal registreres

Lov om forsikringsformidling § 7-1 første ledd gjennomfører direktivets krav i artikkel 3 nr. 1 fjerde ledd om at foretaket og personer i ledelsen skal registreres. For å få en samlet oversikt over de opplysninger som skal registreres, gientas lovens krav i forskriften § 4-2 første ledd bokstav a og b. Det er kun personer i ledelsen som skal registreres. Forsikringsagentene er verken registreringspliktige eller i posisjon til å kreve å bli registrert.

§ 4-2 første ledd bokstav c angir at registeret skal inneholde opplysninger om forsikringsagentforetakets adresse eller dets organisasjonsnummer. Dette tilsvare minimumskravene til registrenes innhold som er nedfelt i protokoll om samarbeid mellom tilsynsmyndigheter i EU/EØS vedrørende gjennomføringen av forsikringsmeglingsdirektivet (protokollen), jf. del II punkt 2.1.2.2 første strekpunkt.

§ 4-2 første ledd bokstav d og e gjennomfører direktivets krav om at det skal fremgå av registeret i hvilke(t) land forsikringsformidleren utøver virksomhet etter reglene om etableringsadgang eller adgang til å yte tjenester, jf. artikkel 3 nr. 2 annet ledd tredje punktum. I protokollen del II punkt 2.1.2.2 sjette og syvende strekpunkt er det videre enighet om at det i registeret klart skal fremgå hvorvidt forsikringsformidleren skal etablere filial eller drive grenseoverskridende virksomhet.

Norske forsikringsformidlere som ønsker å utøve forsikringsformidling i annen stat skal gi Kredittilsynet melding om dette, jf. lov om forsikringsformidling § 8-1 første ledd. Tidspunktet virksomheten i vertsstaten kan starte opp er nærmere regulert i lov om forsikringsformidling § 8-1 tredje ledd tredje punktum. Forsikringsselskapene må innarbeide rutiner som sikrer at slik virksomhet ikke blir registrert før kravene i § 8-1 er oppfylt.

Etter § 4-2 første ledd bokstav f skal registrene angi aktuell tilsynsmyndighet. Bestemmelsen samsvarer med del II punkt 2.1.2.2 femte strekpunkt i protokollen. Kredittilsynet har tilsyn med forsikringsagentforetak som har hovedkontor i Norge.

I § 4-2 annet ledd anbefales det - i likhet med protokollen - at registrenes overskrifter gjøres tilgjengelig på engelsk.

4.4 Oppbevaring av dokumentasjon

Etter § 4-3 pålegges forsikringsselskapene plikt til å dokumentere og arkivere de dokumenter og den vurdering de baserer registreringer på. En slik plikt også vil være regulert i forskrift 20. juni 1997 nr. 1057 om klargjøring av kontrollansvar, dokumentasjon og bekreftelse av den interne kontroll (internkontrollforskriften).

5. Klageordning

Gjeldende forskrift om forsikringsmegling regulerer ikke adgang til å klage på forsikringsmeglingsforetak. Etter lov av 7. desember 1956 nr. 1 (kredittilsynsloven), skal Kredittilsynet føre tilsyn med bl.a. forsikringsselskaper, herunder forsikringsmeglingsforetak, og dermed påse at foretakene virker i samsvar med det regelverk som gjelder for deres virksomhet. Det faller imidlertid utenfor Kredittilsynets område å ta stilling til konkrete privatrettslige tvister mellom foretakene og deres kunder mv. Dette innebærer at Kredittilsynet ikke vil gripe inn i privatrettslige forhold mellom kunde og forsikrings- og gjenforsikringsmegler. Kredittilsynet er således ikke ordinært klageorgan for brukere av forsikrings- og gjenforsikringsmeglere.

Direktivet fastsetter i artikkel 10 at "Medlemslandene skal sørge for at det innføres fremgangsmåter som gir kunder og andre berørte parter, særlig forbrukersammenslutninger, muligheten til å inngi klager på forsikringsmeglere og gjenforsikringsmeglere. I alle tilfeller skal klager besvares".

Det følger videre av artikkel 11 i direktivet at ”Medlemsstatene skal oppmuntre til innføring av hensiktsmessige og effektive klage- og skadebotordninger for utenrettslig løsning av tvister mellom forsikringsmeglere og kunder, ved bruk av eksisterende organer når dette er hensiktsmessig.”

I lov om forsikringsformidling følger det av § 9-1 at ” Dersom det oppstår tvist mellom oppdragsgiver og forsikringsformidler, kan hver av partene kreve å få behandlet denne av kompetent organ som fastsatt i forskrift av departementet. Så lenge tvisten er til behandling i organet, kan ingen av partene bringe tvisten inn for domstolene. En sak som er realitetsbehandlet av organet, kan bringes direkte inn for domstolene.”

Kredittilsynet har i høringsnotatet av 22. mars 2004 foreslått at Forsikringskadenemnda (FSN) skal være klageorgan ved klager på forsikrings- og gjenforsikringsmeglere. Departementet har imidlertid i Ot.prp. nr. 55 lagt til grunn at det må ses på alternative løsninger til å legge klageordningen for forsikrings- og gjenforsikringsmeglere til FSN. Bakgrunnen er at FSN først og fremst har kompetanse til å behandle forbrukersaker og det må derfor bygges opp ny kompetanse i organet dersom organet også skal behandle klager fra næringskunder. Finanskomiteen har i sin innstilling til Odelstinget, Inst. O. nr.88 – 2004-2005, sluttet seg til departementets forslag.

Kredittilsynet ser ikke at andre eksisterende organer kan behandle klager på forsikrings- og gjenforsikringsmeglingstjenester uten å bygge opp ny kompetanse og at det dermed ikke er hensiktsmessig å legge klageordningen til et eksisterende organ. Kredittilsynet foreslår derfor at det opprettes en spesialnemnd som kun skal behandle klager på forsikrings- og gjenforsikringsmeglere.

5.1 Oppnevning av Klagenemnda for forsikrings- og gjenforsikringsmeglingsvirksomhet

Det foreslås i § 5-1 at nemnda består av fem medlemmer. To medlemmer, hhv. Næringslivets Hovedorganisasjon og Kommunenes Sentralforbund, skal representere kunden. Kommunenes Sentralforbund skal ivareta kommunenes og fylkeskommunenes interesse i nemnda. Ettersom kundene i all hovedsak er næringslivskunder, anses det ikke som nødvendig at forbrukerne er særskilt representert i nemnda. I tillegg foreslås det at to medlemmer representerer forsikrings- og gjenforsikringsmeglernes, hhv. Norske Forsikringsmeglernes Forening og Finansnæringsens Hovedorganisasjon. Nemndas leder skal være nøytral.

5.2 Finansiering av nemndas virksomhet

I § 5-2 reguleres finansieringen av nemnda. For at det ikke skal foreligge økonomiske hindringer for kunden til å få klagen behandlet, foreslås det at nemnda finansieres av bransjen. Dette synes å ivareta direktivets formål.

Bestemmelsen åpner for at forsikrings- og gjenforsikringsmeglingsforetakene kan pålegges en årsavgift, som kan variere i forhold til foretakenes markedsandeler. Bestemmelsen fastsetter videre at foretakene kan pålegges et klagegebyr for hver henvendelse nemnda realitetsbehandler.

Nemnda foreslår hvilke av ovennevnte finansieringselementer det er mest hensiktsmessig å anvende og nemnda kan også foreslå en kombinasjon av elementene. Finansieringsmåten og

størrelsen på eventuell årsavgift og /eller gebyr fastsettes av departementet på bakgrunn av nemndas budsjettforslag hvert år.

5.3 Hvilke saker nemnda behandler

§ 5-3 omtaler hvilke saker som skal realitetsbehandles i nemnda. Det legges til grunn at det kun er klager på forsikrings- og gjenforsikringsmeglere som skal behandles. Det antas at klager på forsikringsagenter er dekket av ordningen med Forsikringsklagekontoret og Forsikringsskadenemnda, jf. Ot. prp. nr. 55 (2004-2005) side 32.

Lederen kan avvise klagen dersom klagen ikke er egnet til behandling i nemnda. Klager som naturlig hører inn under et annet organ vil kunne avvises. Klager som på grunn av sitt omfang, kompliserte saksforhold, eller av andre grunner ikke egner seg for skriftlig saksbehandling bør avvises og henvises til rettsapparatet. Det samme gjelder klager som vanskelig lar seg behandle uten spesiell sakkyndig kompetanse, åstedsbefaring, granskning eller annen bevisvurdering.

5.4 Møter – innkalling til møter

Lederen innkaller til møte etter § 5-4 når saken, på bakgrunn av den skriftlige saksforberedelse, anses som tilstrekkelig opplyst. Lederen kan avgjøre at det må fremskaffes ytterligere dokumentasjon og uttalelser, før nemnda behandler klagen.

5.5 Behandlingen i nemnda

I § 5-5 er det lagt til grunn at saksbehandlingen i nemnda er skriftlig. Det forutsettes at saksforberedelsen skjer ved skriftlig korrespondanse. Selve behandlingen i nemnda skjer uten muntlig forhandling. For øvrig bør det være opp til nemnda å finne en hensiktsmessig måte for gjennomføring av nemndsmøtet. Det antas at selve nemndsbehandlingen vil være forbeholdt nemndsmedlemmene, men at lederen kan gi øvrige adgang etter en konkret vurdering.

Reglene om inhabilitet i forvaltningsloven kapittel II er gitt tilsvarende anvendelse så langt de passer, jf. § 5-5 femte ledd. Det påhviler i utgangspunktet hvert medlem å vurdere om det er habilt til å avgjøre den enkelte tvist. Imidlertid skal også nemndsmedlemmene melde fra om de mener at det foreligger habilitetskonflikt for et annet nemndsmedlem.

5.6 Nemndas avgjørelser

I § 5-6 er det presisert at nemndas avgjørelser er rådgivende og ikke rettslig bindende. Dette utelukker ikke at det inngås avtale om at nemndas avgjørelse skal legges til grunn i forholdet mellom partene. Det antas for øvrig at partene i stor grad vil ta nemndsavgjørelsen til etterretning.

6. Overgangsregler

Overgangsreglene er utformet med utgangspunkt i at lov om forsikringsformidling trer i kraft 1. januar 2006.

Lov om forsikringsformidling omfatter flere aktører enn det som i dag reguleres av forskrift om forsikringsmegling og det synes derfor rimelig med en viss overgangstid mht registreringen.

Det foreslås at de foretak som ved ikrafttredelse av lov om forsikringsformidling utøver slik virksomhet som omfattes av loven, må sende søknad som oppfyller lovens krav innen 1. juli 2006.

I henhold til lovens § 10-2 skal forsikringsmeglingsforetak som meklet forsikring før 1. september 2000, og var oppført i Kredittilsynets register, oppføres automatisk i nytt register i Kredittilsynet. Det følger av direktiv om forsikringsmegling artikkel 5 at de personer som utøvde forsikringsmegling før 1. september 2000 og var oppført i et register, og som i tillegg hadde et opplærings- og erfaringsnivå tilsvarende det som kreves i direktivet, automatisk skal oppføres i registeret som skal utarbeides, når kravene til forsikring og klientkonto er oppfylt, jf. artikkel 4 nr. 3 og 4. Det følger av dette at forsikringsmeglingsforetak som var registrert før 1. september 2000 må dokumentere at daglig leder og eventuell annen person som faktisk leder virksomheten samt forsikringsmeglerne oppfyller kravene til egnethet i lovens kapittel 3. Forsikringsmeglingsforetak som fikk tillatelse til å drive virksomhet etter 1. september 2000 må sende søknad i henhold til lovens § 2-1.

I bestemmelsens femte ledd gis forsikringsselskapet en overgangsperiode på fire måneder for å få på plass elektronisk register over forsikringsagentforetakene.

I bestemmelsens sjette ledd gis Kredittilsynet kompetanse til å gi nærmere overgangsregler.

7. Merknader til forskriftens enkelte bestemmelser

Kapittel 1

Kapittelet angir forskriftsutkastets anvendelsesområde.

§1-1

Bestemmelsen viser til lov om forsikringsformidling som angir forskriftsutkastets anvendelsesområde. I bestemmelsens annet ledd presiseres det at forskriftens kapittel to gjelder for forsikrings- og gjenforsikringsmeglingsforetak samt for de forsikringsagentforetakene som i henhold til lov om forsikringsformidling skal tegne forsikring. I bestemmelsens tredje ledd presiseres det at forskriftens kapittel tre gjelder for forsikringsmeglere og for forsikringsagenter. Gjenforsikringsmeglere er ikke omfattet av informasjonspliktsbestemmelsene, jf. lov om forsikringsformidling § 6-1. I bestemmelsens fjerde ledd presiseres det at forskriftens kapittel fire gjelder for norske forsikringsselskaper. Det vises i denne sammenheng til nærmere omtale under punkt 4.1. I femte ledd presiseres det at forskriftens regler om klageordning gjelder for forsikrings- og gjenforsikringsmeglingsforetak.

Kapittel 2

Kapittelet gir nærmere regler om kravet til ansvarsforsikring.

§ 2-1

Bestemmelsen gjennomfører direktiv om forsikringsmegling artikkel 4 nr. 3 om at forsikringsformidlingsforetak skal ha en ansvarsforsikring mot erstatningsansvar for

yrkesmessig uaktsomhet på minst 1 million euro per skadetilfelle, og totalt 1,5 millioner euro for alle skader i løpet av et år. Det vises til nærmere omtale under punkt 2.1.

§ 2-2

I henhold til lov om forsikringsformidling § 4-2 annet ledd skal forsikringsmeglingsforetak som behandler klientmidler ha en forsikring som dekker underslag av klientmidler begått av ansatte eller andre som utfører arbeid, oppdrag eller tillitsverv for forsikringsmeglingsforetaket. Det foreslås at underslagsforsikringen skal dekke minst 75 prosent av det gjennomsnittlige innestående på klientkonto siste år. Det vises til nærmere omtale under punkt 2.2.

Kapittel 3

Kapittelet regulerer omfanget av informasjonsplikten til kunden

§ 3-1

Bestemmelsen skal gjennomføre direktiv om forsikringsmegling artikkel 12. Bestemmelsen angir de opplysninger som forsikringsformidleren skal gi til kunden før en forsikringsavtale inngås. Det vises til nærmere omtale under punkt 3.1

Kapittel 4

Kapittelet gir nærmere bestemmelser om forsikringsselskapenes plikt til å registrere forsikringsagentforetak som de inngår avtale om forsikringsformidling med.

§ 4-1

Bestemmelsen skal gjennomføre direktiv om forsikringsmegling artikkel 3 nr. 2 annet ledd første punktum, og stiller krav om at registrene skal føres elektronisk, være offentlig tilgjengelige samt være knyttet opp mot et felles informasjonssted som skal holdes løpende oppdatert. Det vises til nærmere omtale under punkt 4.2.

§ 4-2

Bestemmelsen skal gjennomføre direktiv om forsikringsmegling artikkel 3 nr. 2 annet ledd tredje punktum samt de minimumskrav som er fastlagt i protokoll om samarbeid mellom tilsynsmyndighetene i EU/EØS vedrørende gjennomføringen av direktiv om forsikringsmegling, og gir regler om hvilke opplysninger som skal fremkomme i registrene. Det vises til nærmere omtale under punkt 4.3.

§ 4-3

Bestemmelsen pålegger forsikringsselskapene å oppbevare de opplysningene som danner grunnlaget for registreringen.

Kapittel 5

Kapittelet gir nærmere regler om klagenemnd for forsikrings- og gjenforsikringsmeglingsvirksomhet.

§ 5-1

Bestemmelsen fastsetter at det skal oppnevnes en klagenemnd for forsikrings- og gjenforsikringsmeglingsvirksomhet. Bestemmelsen regulerer nemndas sammensetning. Det vises til nærmere omtale under punkt 5.1.

§ 5-2

Bestemmelsen regulerer finansieringen av nemnda. Det vises til nærmere omtale under punkt 5.2.

§ 5-3

Bestemmelsen fastsetter hvilke saker som skal behandles. Nemndas leder er gitt en skjønnsmessig kompetanse til å avvise klager som ikke egner seg til behandling i nemnda. Det vises til nærmere omtale under punkt 5.3.

§ 5-4

Bestemmelsen regulerer når det skal innkalles til møter og hvordan dette skal skje. Videre fremgår hvem som leder møtet.

§ 5-5

Det fastslås i bestemmelsen at behandlingen i nemnda skjer uten muntlig forhandling. Avgjørelse fattes ved alminnelig flertall og samtlige nemndsmedlemmer må delta for at avgjørelse kan treffes. I bestemmelsens fjerde ledd fremgår det at medlemmene har taushetsplikt om saker under behandling. Femte ledd fastsetter regler om habilitet for medlemmene.

§ 5-6

Bestemmelsen fastsetter at nemndas avgjørelser er rådgivende. Det fastsettes videre at avgjørelsen skal begrunnes og at avgjørelsen er offentlig.

Kapittel 6 Ikrafttredelse og overgangsregler

§ 6-1

Forskriften trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

§ 6-2

Bestemmelsen gir aktører som omfattes av lov om forsikringsformidling og som utøver virksomhet ved lovens ikrafttredelse, frist til 1. juli 2006 med å sende søknad om registrering etter bestemmelsene i §§ 2-1, 6-1, 7-1 og 7-10. Forsikringsmeglingsforetak som var oppført i Kredittilsynets register før 1. september 2000 skal ikke sende ny søknad, men kun dokumentere at foretaket oppfyller kravene til egnethet i lovens kapittel 3. Det vises til nærmere omtale under punkt 6.